

РЕШЕНИЕ

№ 123

гр. **, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ** в публично заседание на двадесет и пети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Ат. Танева

при участието на секретаря Стойка Ив. Нанева
като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Търговско дело № 20245500900555 по описа за 2024 година

Предявени са обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл.432 КЗ във вр. чл. 45 ЗЗД – за заплащане на обезщетение за неимуществени имуществени вреди и акцесорна претенция с правно основание чл.86 ЗЗД.

В **исковата молба** се посочва, че с влязло в законна сила Споразумение за прекратяване на наказателното производство, одобрено с Протокол № 297 от о.с.з. от 20.06.24 г. по НОХД 1356/24 г. по описа на РС-**, подсъдимият ** ЕГН *****, с постоянен адрес в гр.**, е признат за виновен за това, че на 17.08.2022 г., при управление на л.а. марка "**", с рег.№ **, нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл.25, ал.2, изр.1-во от ЗДВП и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на Д. Н. Н. (настоящият ищец), изразяваща се в счупване на лакътната и лъчевата кост налявата предмишница, причинило му трайно затрудняване на движението на левия горен крайник за срок, по-дълъг от 30 дни - престъпление по чл.343, ал. 1, б."б", във вр.с. чл.342 ал. 1 от НК на РБългария.

Посочва, че за управлявания от наказаното лице лек автомобил марка "**", с рег.№ **, е била сключена задължителна застраховка **** на автомобилите, обективирана в застрахователна полица BG/22/121002613328 по опис на ответника, който изцяло отговарял за причинените от виновният водач вреди.

Сочи, че в изпълнение на изискванията на КЗ, от страна на ищеца пред застрахователното дружество, е предявена претенция за изплащане на застрахователното обезщетение с вх.№ 14/26.08.2022 г. по негов опис, като с нея са представени и всички изискуеми се документи за определяне и установяване на неговия размер. При ответника е образувана щета № 0000-

1000-03-22-7577, по която в законоустановеният тримесечен срок не е определено и изплатено застрахователно обезщетение.

Посочва, че ищецът е семеен и има едно дете. Последният е служител в Министерството на вътрешните работи. Присъствието му на работа и изкараните средства са осигурявали и покривали ежедневните нужди, на цялото му семейство.

Излага, че преди датата на събитието ищеца е бил изключително здрав, активен и трудолюбив човек, социално ангажиран в ежедневието си, отзивчив и винаги в помощ на другите. Никога не е разчитал на чужда помощ под каквато и да е форма. Винаги се е грижил добре за себе си и здравословното си състояние, като не е претърпявал каквито и да е сериозни травми.

Посочва, че ПТП е настъпило внезапно и е рефлектирало върху ищеца изключително силно. Внезапно и без да има каквато и да е предвидимост или каквито и да е други предупреждения, движейки се по пътното платно, ищецът е станал участник във въпросното ПТП, променило жИ.та му в значителна степен.

Излага, че състоянието на пострадалия е било изключително влошено. Травмите му са били разположени по цялото тяло. Силните болки по ударените места от тялото му са продължили в период по-дълъг от три месеца, а някои от тях продължават и до днес. Ищецът е преживял значителна физическа болка и страдания още от момента на инцидента. След като е бил откаран в болницата, е изпитвал постоянни силни болки в ръката, като всяко движение е било придружено с остра и пареща болка. По време на шестдневния си болничен престой, болката не е преставала, което е налагало прилагането на обезболяващи средства. Дори след изписването, докато е бил на домашен режим, всяко едно просто движение е предизвиквало гримаса по лицето му. Болката е била постоянен спътник в неговото ежедневиe в продължение на седмици, през които е продължил приема на обезболяващи, противно на вижданията на ищеца за здравословен жИ.т, без каквито и да е медикаменти. След нараняването и последвалата операция, ищецът е загубил възможността да извършва основни действия от ежедневието си. Последният не е можел сам да носи покупки до дома си и да бъде физическата опора в своето семейство. Налагало се е близките му да му помагат с най-елементарни задачи като отваряне на бутилка вода и нарязване на вечерята. Дори обличането и връзването на обувките са се превърнали в сложна задача за него. Сутрин, докато преди е бил свикнал сам да приготвя закуската за семейството си, сега се е налагало да абдикира от това задължение, което преди събитието му е доставяло неимоверно удоволствие. Това нарушение на неговата независимост и възможността му да се грижи за себе си е оставило дълбок психологически отпечатък, засилващ чувството му на безпомощност. Повече от два месеца излизанията от дома на ищеца са били само и единствено за осъществяването на контролни прегледи. Голямата част от времето в дома си той е прекарвал на легло, което е довело до неимоверна

раздразнителност, като е трябвало, противно на неговата същност, да прибегва до помощ от свои близки и познати за осъществяването на ежедневните битови задачи, обслужването си, осигуряването на продукти от първа необходимост и др. Временната нетрудоспособност е продължила в период от шест месеца, през който семейството на пострадалия значително е намалило своя стандарт на жи.т, а нуждата от средства за заплащане на комуналните услуги е представлявала сериозна тревога. Въпреки неотшумяването на травматичните увреждания и ненастъпилото пълно възстановяване, последният е бил принуден да се върне на работа, за да може да осигурява семейството си, което от своя страна само задълбочило негативните последици от събитието. Всичко това, съчетано и с внезапността на последното, е довело и до изключително сътресение на неговата психика. Чувството за безпомощност, постоянната необходимост от присъствието на близките му, на които е съзнавал, че създава неудобства, съчетано и със силните болки и страдания, които е търпял, са довели до изключителни негативни емоции, които продължават и до момента. И до настоящия момент той преживява страхови епизоди вследствие на претърпяното събитие, сънува кошмари и изпитва силен страх при придвижването си из града и на местоработата си, която поради образуваните страхови епизоди не успява да осъществява в същия обем като отпреди събитието. Настъпило е силно социално отчуждение, което не е преодоляно и до момента. Ищецът се е отдръпнал от редовните си социални ангажименти, като е преустановил участието си на седмичните срещи с приятели и на семейните събирания. Тази промяна в неговото поведение е била видима за хората около него, които нееднократно са изразявали съжаление за състоянието му. Освен горното ищецът окончателно е преустановил и заниманията си със спорт. Преди датата на събитието, а и във връзка с неговата работа като служител на жандармерията, той е осъществявал ежедневна физическа активност, като е бил всеки ден във фитнес залата. Към настоящия момент, той обаче единствено наблюдава тренировките на другите си колеги, без да участва в тях, поради силната слабост в своята ръка, която усеща, впоследствие довела и до пълната загуба на спортна форма на ищеца. Тази невъзможност да продължи обичайната си физическа активност го е довела до дълбоко чувство на фрустрация и емоционално разочарование, а самият факт, че не може да спортува, продължава да създава усещане за безпокойство за неговото физическо състояние и възстановяване.

Посочва, че съгласно разпоредбата на чл.492, т. 1 действаща към момента на увреждането, минималната застрахователна сума (лимита на отговорност) на застрахователя по задължителна застраховка „***“ на автомобилите, е в размер на 10 420 000 лв. за всяко събитие. От процесното ПТП подлежащи на обезщетяване имуществени и неимуществени вреди е претърпял единствено ищецът. В същото време към датата на събитието и до настоящия момент, през който тече и периода на възстановяване на ищеца, икономическите условия в страната се влошават. Налице са изключителни

инфлационни процеси и покачване на потребителските стойности на стоките, услугите и медикаментите, които обуславят в цялост размера на исковата му претенция.

Посочва, че по отношение на претендираната от него законна лихва в размер на 9 894.11 лв. Последната е изчислена за периода от дата 26.11.2022г. до дата 22.10.24 г., при брой дни за този период 697 и годишен лихвен процент, както следва: за периода от 26.11.2022 г. до 31.12.2022 г., брой дни 36, ГАП 10 % и дължима лихва от 488.89 лв.; за периода от 01.01.2023 г. до 30.06.2023 г., брой дни 181, ГЛП 11.42 % и дължима лихва от 2 296.69 лв.; за периода от 01.07.2023 г. до 31.12.2023 г., брой дни 184, ГАП 13.79 % и дължима лихва от 2 682.31 лв.; за периода от 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г., брой дни 182, ГЛП 13.79 % и дължима лихва 2 788.64 лв.; за периода от 01.07.2024 г. до 22.10.2024 г., брой дни 114, ГЛП 13.63 % и дължима лихва от 1 726.47 лв. Основанието, на което претендира това си вземане е чл.497, ал. 1, т.2 от КЗ. Съгласно тази разпоредба ответникът е в забава смятано от 18.11.22 г., тъй като към тази дата е изтекъл законоустановеният тримесечен срок за произнасяне по претенцията му от страна на ответника. Това обаче не е сторено, въпреки представянето на всички изискуеми се и налични документи, които да установят събитието и размера на вредите.

Посочва, че вследствие на настъпилото събитие ищецът е претърпял и имуществени вреди за проведено лечение и медицински изделия, които да подпомогнат възстановителния процес. Стойността на последните е изцяло заплатена и като такава подлежи на обезщетяване от страна на застрахователя покриващ вредите от деянието.

Сочи, че общият размер на имуществените вреди е 1 714 лв. , определен, както следва: 680 лв. - анкър за операция; 200 лв. - резорбируеми конци; 800 лв. - консумативи за остеосинтеза и 34 лв. - потребителска такса;

Посочва , че върху дължимото се обезщетение за имуществени вреди от 1 714 лв. също следва да се начисли законната лихва, предвид неизплащането му. Последната е в размер на **423.96 лв.** и е изчислена за периода от дата 26.11.22 г. до дата 22.10.24 г., при брой дни за този период 697 и годишен лихвен процент, както следва: за периода от 26.11.2022 г. до 31.12.2022 г., брой дни 36, ГАП 10 % и дължима лихва от 17.14 лв.; за периода от 01.01.2023 г. до 30.06.2023 г., брой дни 181, ГЛП 11.42 % и дължима лихва от 98.41 лв.; за периода от 01.07.2023 г. до 31.12.2023 г., брой дни 184, ГАП 13.79 % и дължима лихва от 114.94 лв.; за периода от 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г., брой дни 182, ГАП 13.79 % и дължима лихва 119.49 лв.; за периода от 01.07.2024 г. до 22.10.2024 г., брой дни 114, ГЛП 13.63 % и дължима лихва от 73.98 лв. Основанието, на което претендираме това си вземане също е чл.497, ал. 1, т.2 от КЗ.

Предвид гореизложеното и поради изчерпването на всички способности посочени в КЗ, смята, че за ищеца е налице правен интерес да предяви настоящата искова претенция срещу ответника, като моли съда, да бъдат

призовани на съд и след като се основателността на иска, да се постанови решение, с което:

Да бъде осъден ответникът ДА ЗАПЛАТИ на ищеца сумата в размер на 40 000 лв., дължимо се застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно с дължимата се законна лихва за забава, смятано от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателното изплащане на вземането;

Да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата в размер на 9 894.11 лв., представляваща дължима се законна лихва върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода от 26.11.2022 г. до дата 22.10.2024 г., изчислена върху претендираната главница от 40 000 лв.

Да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата в размер на 1 714 лв., дължимо се застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди, ведно с дължимата се законна лихва за забава, смятано от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателното изплащане на вземането;

Да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата в размер на 423.96 лв., представляваща дължима се законна лихва върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди за периода от 26.11.2022 г. до дата 22.10.2024 г., изчислена върху претендираната главница от 1 714 лв.

Моли съдът да определи и да присъди адвокатско възнаграждение при условията на чл.38 от ЗАДв.

Посочва, че на основание чл. 127 ал.4 от ГПК посочва банкова сметка за заплащане на дължимите се суми.

В съдебно заседание от 25.02.2026 г. съдът допуска увеличение на предявения иск за неимуществени вреди, който вместо за 40 000 лв., да се счита предявен за сумата от 60 000 лв. или 30 677,51 евро.

С отговора на исковата молба ответникът изразява становище по предявените искове.

Посочва, че по повод настъпило на 17.08.2022г. пътнотранспортно произшествие, на 26.08.2022г. в „Застрахователна компания ***“ е постъпила претенция от Д. Н. Н., чрез пълномощника Фондация „***“, представлявана от Управителя ***, за изплащане на застрахователно обезщетение. Въз основа на тази претенция в Дружеството е образувана преписка по щета № 0000-1000-03-22-7577. „Застрахователна компания ***“ е определила застрахователно обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000.00 лева и за имуществени вреди в размер на 1714.80 лева. До настоящия момент определеното обезщетение не е платено.

Предвид това не оспорва по основание предявения иск за неимуществени вреди за сумата до 20 000.00 лева и иска за имуществени

вреди от 1714.00 лева, но оспорва основателността на претенцията в частта над тези суми.

Оспорва предявения иск за неимуществени вреди за сумата над 20000.00 лева, като недължим.

Оспорва твърдението, че вследствие на пътнотранспортното произшествие от 17.08.2022г. за ищеца са настъпили всички претендирани с исковата молба вреди.

Оспорва твърдението за настъпили при ищеца неимуществени вреди, обосноваващи размера на исковата претенция. Счита размера на предявения иск за неимуществени вреди за неоснователно завишен и прекомерен, както и за предявен в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

Оспорва по основание и размер предявения акцесорен иск за присъждане на лихва за забава.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Видно от приложеното НОХД 1356/2024 г. по описа на Районен съд - **, с влязло в законна сила Споразумение, одобрено с Протокол № 297 от 20.06.2024 г., подсъдимият ** е признат за виновен за това, че на 17.08.2022 г., при управление на л.а. марка "***", с рег.№ ***, нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл.25, ал.2, изр.1-во от ЗДвП и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на Д. Н. Н. (настоящият ищец), изразяваща се в счупване на лакътната и лъчевата кост на лявата предмишница, причинило му трайно затрудняване на движението на левия горен крайник за срок, по-дълъг от 30 дни - престъпление по чл.343, ал. 1, б."б", във вр.с. чл.342 ал. 1 от НК.

Не е спорно, че за лек автомобил марка "***", с рег.№ ***, е сключена задължителна застраховка "****" на автомобилистите със ЗК „***“, обективирана в застрахователна полица BG/22/121002613328, валидна към датата на ПТП – то.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ на 26.08.2022г. в ЗК „***“ е постъпила претенция от Д. Н. Н., чрез пълномощника Фондация „***“, представлявана от Управителя ***, за изплащане на застрахователно обезщетение. Въз основа на тази претенция в Дружеството е образувана преписка по щета № 0000-1000-03-22-7577. „Застрахователна компания ***“ е определила застрахователно обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 лв. и за имуществени вреди в размер на 1 714, 80 лв. До настоящия момент определеното обезщетение не е платено.

От заключението на съдебномедицинската експертиза се установява следното:

При процесното ПТП, ищецът е получил счупване на горния край на лъчевата кост/главичка на лъчевата кост/, счупване в горния край на лакътната кост, скъсване на радиалната колатерална връзка и луксация/изкълчване/ на лакътната става. Всяка от тези травми е с период на възстановяване, при адекватно лечение по-голям от 30 дни, т.е. всяка от 4-те травми покрива медикобиологичния квалифициращ признак на средна телесна увреда. Всяка от тези травми има собствено продължителен период на възстановяване, но тъй като и 4-те са в много къс участък и много близо една до друга, то срокът на възстановяване може да се разглежда общо, в комплекс и той е около 6 месеца.

От Епикриза към ИЗ №15715 издадена от КОТ на името на Д. Н. Н. е видно, че още същият ден -17.08.2022г. е хоспитализиран с Окончателна диагноза: Съчетано счупване на тялото на лакътна и лъчева кост. Анамнеза: След падане от тротинетка, при ПТП е получил травма на ляв лакът. Обективно с-ие: Болка и оток, невъзможност за движение. Направени са подробни лабораторни изследвания - ПКК с ДКК, биохимия, ЕКГ, образни изследвания.

-От фиш за рентгеново изследване от 17.08.2022 г. - 15:41 ч се чете описание: Лява лакътна става-фас и профил: Луксация на радиус и улна.

-От фиш за рентгеново изследване от 17.08.2022 г.- 18:18ч се чете описание: Лява лакътна става-фас и профил: Състояние след гипсова имобилизация.

-От фиш за КАТ рентгеново изследване от 18.08.2022 г. - 11:11 ч се чете описание: КАТ на лява лакътна става: Фрактура в проксималните части на леви радиус и улна, с малки костни фрагменти. Състояние след репозиция по повод на луксация, гипсова имобилизация.

-От фиш за рентгеново изследване от 18.08.2022г - 13:59ч се чете описание: Лява лакътна става-фас, профил и полупрофил: Фрактура в проксималните части на радиус и улна. Имобилизация.

-От фиш за рентгеново изследване от 19.08.2022г. - 17:00ч се чете описание: Лява лакътна става - фас и профил: Състояние след операция. Метални фиксиращи елементи. Гипсова имобилизация.

Консултиран е с кардиолог и анестезиолог. Включена е терапевтична схема с: Алмирал, Фраксипарин, Лифурокс. Подготвен е за оперативно лечение.

На 19.08.2022 г ./Оп.пр .№ 685/ под интубационна анестезия е направено открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, радиус и улна. С латерален достъп е достигнато до лакътната става, дрениран е хематома, лаваж, дебридман на меките тъкани, извърши се открит репозиция на фрактурата на радиалната глава и се фиксира с *** винтове, репонира се ставата, лигаментарния апарат на лакътната става се възстанови чрез анкер и сутури, лаваж, послоен шев, стерилна превръзка, гипсова имобилизация -

шина. В следоперативните дни състоянието е стабилизирано, с подобрене, с липса на фебрилитет, с добре зарастваща оперативна рана, с липса на значими субективни оплаквания. На 23.08.2022г. е дехоспитализиран с препоръка да се правят превръзки през 3 дни, конците да се свалят на 12-14 ден, имобилизацията да се държи 30 дни, предписана терапия за дома. Контролни прегледи на 08.09.2022г. и 23.09.2022г. - **.

И фрактурите на горните краища на лакътната и лъчевата кости са твърде болезнени, така и луксацията на лакътната става е много болезнена травма. Всичките 4 травматични увреждания са разположени на много малка анатомична зона и поради тази причина болките им се размиват и впитат в един общ силен болков синдром. Той започва още от самия травматичен момент, продължава през периода на наместванията на луксацията и фрактурите, през първите 7-10 дни след операцията и чак след това започва да намалява. През този период болката се купира с употреба на аналгетици. След като изтече този период болката започва да отслабва. През първите 30 дни поради ползване на ортопедична шина лявата ръка почти не може да се използва, а след този период, поради чувствителното ограничение на движенията също се използва много трудно и непълноценно. В битовото ежедневие, поради обездвижването на лявата ръка, също пострадалия среща затруднения. Като се има в предвид раздвижването на лакътната става, може да се предположи, че затрудненията ще са до 45-60 ден. След това болката отслабва, макар ѝ на фона на ограничени движения.

Вещото лице посочва, че ако се разделят четирите травми, които са се получили при ПТП-то от 17.08.2022г. по левия горен крайник на ищеца Д. Н. се получават различни периоди на възстановяване:

-счупването на лакътната кост в горната ѝ част, лекувано оперативно и с последваща имобилизация за 30 дни, следвана от рехабилитационни мероприятия е с период на възстановяване около 3,5 месеца.

-счупването на лъчевата кост в горната ѝ част/главичката/, лекувана оперативно с открита репозиция и винтова синтеза и последваща имобилизация за 30 дни и рехабилитация е с период на възстановяване около 3- 4 месеца.

-разкъсването на радиалния колатерален лигамент на лявата лакътна става, лекувано оперативно и следвано от 30 дневна имобилизация и рехабилитация е с период на възстановяване около 60-75 дни.

-луксацията на лявата лакътна става, лекувана консервативно с едномоментна репозиция и последваща имобилизация за 30 дни и рехабилитация е с период на възстановяване около 45-60 дни.

Като се има в предвид, че двете счупвания, скъсването на колатералния лигамент и луксацията са все травматични увреди с различна локация, но имащи отношение към една става - лявата лакътна става, то може да се смята, че възстановителния период общо ще е около 5-6 месеца. Този период е малко

по-дълъг от периодите взети по отделно, тъй като множеството травми утежняват и забавят възстановителния процес.

На 14.02.2026 г., вещото лице е извършило преглед на ищеца Д. Н. Н., на травмираната зона - на лявата лакътна става. По радиалната страна на лявата лакътна област се вижда дълъг, линейрен белег от оперативната интервенция с дължина 12 см. Набелязана е мускулна хипотрофия на брахиалната мускулатура. Обиколката на лявата раменница е с 1,5 см по-малка от тази на дясната. В лявата лакътна става движенията са ограничени и болезнени в крайната фаза, т.е при опит да се увеличат чрез натиск:

- флексия - възможна до 70 гр.
- екстензия - с дефицит от 20 гр.
- външна ротация - 0 гр.
- вътрешна ротация - 70 гр.

Налице е силното ограничение на флексията, външната и вътрешна ротация. При разговора с ищеца е установено, че е провел рехабилитационни курсове през месец октомври 2022 г. - на два пъти по 7 дни и през месец декември 2022 г. - още един курс за 7 дни. Вещото лице посочва, че тъй като от самата травма са минали 3 години и 6 месеца, то не може да се очаква от тук - нататък увеличаване на амплитудата на движенията.

Към съдебната документация, са представени финансови документи, които отразяват плащания и разходи направени от ищеца във връзка с лечебния процес на травмите получени от ПТП на 17.08.22г.

- фактура №3000081685/23.08.22г за анкър -680,00лв
- операционна бележка №5/23.08.22г за резорбируеми конци -200,00лв
- операционна бележка 23.08.22г за остеосинтезни средства - 800,00лв
- фактура №3000081686/23.08.22г за потребителска такса - 34,80лв

Общо направените разходи са на стойност 1 714, 80лв.

Всички представени разходи са правомерно извършени за лечението на травмите от процесното ПТП. Те са за остеосинтезни средства, медицински консумативи и болнична такса.

По делото са събрани гласни доказателства.

Свидетелката ***, която живее на семейни начела с ищеца Д. Н. Н., посочва, че на 17.08. в следобедните часове, Д. й се обадил и казал, че е в Спешното отделение със чупена ръка. Веднага отишла в спешното и го заварила целия в драскотини, лявата му ръка му била надута и се оказала, че е счупена. Д. бил в болницата около 7 дни, наложило се да направят две операции понеже ставата му била изключително натрошена. След изписването от болницата, свидетелката се грижела за Д. - къпела го, обличала го, връзвала му обувките, като това продължило 3 месеца. По това време били закупили имот, който ремонтирали и живеели при майката на Д..

Тя му помагала, докато свидетелката била на работа. Посочва, че мъжът ѝ провел а две рехабилитации на ръката, едната в **, в болница „Тракия“, другата в Окръжна болница. След рехабилитацията не се почувствал особено добре, тъй като и до днес не можел да си изпъне ръката, движенията на ръката му били ограничени, не можел да я ползва както преди, не била пълноценна. Д. работел в МВР и към онзи момент бил изключително физически подготвен. След инцидента той спрял да тренира, тъй като нямал и желание, а и не можел. Инцидентът му се отразил и психически. Преди играл изключително много с детето, но инцидента много се отразил на отношенията им и не можел дълго време да търпи детските емоции. В момента, Д. продължавал да изпитва страх да стои със него, да ходи на детски площадки. Шест месеца не бил на работа, след това се върнал, тъй като им намалели приходите, а той издържал семейството. Преди около година възобновил спорта, но му било трудно заради ограничението движение на ръката. След инцидента излизанията му с приятели също се ограничили значително. Лекарите казали, че изпъването на ръката няма да бъде възстановено и каквито и рехабилитации да се правят не може да се подобри състоянието

Свидетелката *** *Н.а.*, която е майка на ищеца, посочва, че на 17.08.2022 г., синът ѝ го блъснала кола, когато жена му *** се върнала от болницата ѝ казала, че му е счупена ръката, но спестила подробности. На другия ден отишли в болницата, операцията била минала. Когато го видяла, лявата ръката била цялата в шини, бинтове. Останал в болницата шест дни, на седмия ден го изписали. Когато се върнал вкъщи, имал големи болки, не можел нищо да прави сам. Трябвало да му се реже храната на зальци, да му отварят бутилките с водата, тъй като той не можел сам. *** го преобличала непрекъснато, защото било горещо. Помагала му и в банята. Синът ѝ бил вкъщи около 3 месеца. Излизал само когато трябвало да се сменя превръзката. Детето му било 2 годишно и било свикнало да играе с него всяка вечер и когато ходело при него и неволно го докосвало му причинявало болка. Към онзи момент, се наложило Д. и жена му да живеят при тях, защото си купили къща във ***, която трябвало да се ремонтира. След 3 месеца малко се подобрило състоянието му, но изпитвал болка и не можел да използва въобще ръката си. След третия месец започнал рехабилитация и се чувствал по - добре, но не използвал ръката си. Според свидетелката и сега не можел да си служи с ръката, не можел да я изправи, не можел да я обърна на ляво и надясно, функциите на ръката му били ограничени. Върнал се на работа на шестия месец. След инцидента, станал по – изнервен, по-невъздържан, не можел да спи, занимавал по – малко със спорт, а преди всеки ден бил в залата. Вече не излизал толкова често с приятели.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "****",

между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#).

По делото не е спорно, че към момента на настъпване на ПТП – 17.08.2022г., е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка „***“ при ответника ЗК „*** за лек автомобил марка "***", с рег.№ ***, обективирана в застрахователна полица BG/22/121002613328, валидна към датата на ПТП – то.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на [чл. 498, ал. 3 КЗ](#), която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ на 26.08.2022г. в ЗК „*** е постъпила претенция от Д. Н. Н., чрез пълномощника Фондация „***”, представлявана от Управителя ***, за изплащане на застрахователно обезщетение. Въз основа на тази претенция в Дружеството е образувана преписка по щета № 0000-1000-03-22-7577. „ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ *** е определила застрахователно обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 лв. и за имуществени вреди в размер на 1 714, 80 лв. До настоящия момент определеното обезщетение не е платено.

Поради това съдът намира, че предявените искове са допустими.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

По делото безспорно се установи, че телесните увреждания на Д. Н. Н. се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с виновното и протИ.правно поведение на водача на л.а. марка "***", с рег.№ ***, което е установено с влязло в законна сила Споразумение, одобрено с Протокол № 297 от 20.06.2024 г. по НОХД 1356/2024 г. по описа на Районен съд - **.

Съгласно разрешенията, дадени в [ТР № 5/05.04.2006 г.](#) по тълк. д. № 5/2005 г. на ОСГТК на ВКС, ако подсъдимият бъде признат за виновен с присъда, споразумение (както е в случая) или с решение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, актовете на наказателния съд съгласно [чл. 413 НПК](#) и [чл. 300 ГПК](#) са задължителни за гражданския съд.

С оглед изложеното, съдът приема, че деянието на водача на лек автомобил марка "***", с рег.№ *** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "****" на автомобилистите, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана.

Относно размера на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието "справедливост" не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

Видно от заключението на съдебномедицинската експертиза, при процесното ПТП, ищецът е получил счупване на горния край на лъчевата кост/главичка на лъчевата кост/, счупване в горния край на лакътната кост, скъсване на радиалната колатерална връзка и луксация /изкълчване/ на лакътната става. Всяка от тези травми покрива медикобиологичния квалифициращ признак на средна телесна увреда. Според вещото лице двете счупвания, скъсването на колатералния лигамент и луксацията са травматични увреди с различна локация, но имащи отношение към една става - лявата лакътна става, поради което общият възстановителен период е около 5-6 месеца. Този период е малко по-дълъг от периодите взети по отделно, тъй като множеството травми утежняват и забавят възстановителния процес.

При осъществения личен преглед, вещото лице е констатирало дълъг, линеарен белег от оперативната интервенция с дължина 12 см по радиалната страна на лявата лакътна област. Налице е мускулна хипотрофия на брахиалната мускулатура, обиколката на лявата раменница е с 1,5 см по-малка от тази на дясната. В лявата лакътна става движенията са ограничени и болезнени в крайната фаза, т. е. налице е силното ограничение на флексията, външната и вътрешна ротация. Вещото лице прави категоричен извод, че тъй като от самата травма са минали 3 години и 6 месеца, не може да се очаква от тук - нататък увеличаване на амплитудата на движенията.

От свидетелските показания, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви се установява, лечебният и възстановителен период на ищеца е бил продължителен /около 3 месеца/, изпитвал силни болки, не е можел да се обслужва сам за някои хигиенни нужди. Неминуемо вследствие на ПТП – то, ищецът е преживял и силен емоционален стрес, станал много раздразнителен и избухлив, ограничил

заниманията с детето си, спрял да контактува с приятели.

С оглед изложеното съдът приема, че вследствие на претърпените травми при процесното ПТП, ищецът е претърпял значителни болки и страдания, което е довело до ограничения от личен, битов, трудов и социален характер. Ето защо съобразявайки посочените обстоятелства, младата и трудоспособна възраст на ищеца – 38 години, към момента на ПТП – то, както и факта, че към момента не е налице пълно възстановяване и такова няма да настъпи, съдът приема, че справедливо обезщетение за претърпените от Д. Н. Н. неимуществени вреди би била **сумата от 60 000 лв. /30 677,51 евро/.**

По предявения иск имуществени вреди.

От представените по делото фактури и касови бонове се установява, че вследствие на процесното ПТП, Д. Н. Н. е извършил разходи в размер 1 714 лв., които се намират във връзка с претърпяното ПТП и лечението след него. Всички представени разходи са правомерно извършени за лечението на травмите от процесното ПТП.

С оглед изложеното съдът намира, че иска за заплащане на имуществени вреди е основателен в предявения размер от **1 714 лв. / 876,35 евро/** и следва да бъде уважен.

По иска за законна лихва.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "****", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума.

В случая ищецът претендира лихва за забава **в размер на 9 894, 11 лв. от 26.11.2022 г. на основание чл. 497, ал. 1, т. 2 от КЗ до 22.10.2024 г. – върху обезщетение за неимуществени вреди в размер на 40 000 лв. и лихва за забава в размер на 423, 96 лв. от 26.11.2022 г. на основание чл. 497, ал. 1, т. 2 от КЗ до 22.10.2024 г. върху обезщетението за имуществени вреди от 1 714 лв.**

С оглед горепосочените разпоредби, ищецът е имал право да претендира законна лихва от 26.08.2022г., когато е предявил застрахователната си претенция, но с оглед диспозитивното начало съдът следва да присъди законна лихва от **26.11.2022 г. до 22.10.2024 г.**

Съдът след служебно изчисление установи, че лихвата за забава върху обезщетението за неимуществени вреди в размер на 40 000 лв. е **в размер на 9 894, 11 лв. /5 058,78 евро/ от 26.11.2022 г. до 22.10.2024 г. и върху обезщетението за имуществени вреди в размер на 1 714 лв. е в размер на 423, 96 лв. /216,77 евро/ от 26.11.2022 г. до 22.10.2024 г.**

Предвид гореизложеното съдът намира, че ЗК „***“ следва да заплати на Д. Н. Н. сумата от **60 000 лв. /30 677,51 евро/**, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди при ПТП настъпило на 17.08.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 22.10.2024 г. до окончателното изплащане на вземането и сумата в размер на **9 894, 11 лв./ 5 058,78 евро/**, представляваща дължима се законна лихва върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода от 26.11.2022 г. до 22.10.2024 г., изчислена върху главница от **40 000 лв. /20 451,68 евро/**.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ЗК „***“ следва да заплати на Д. Н. Н. сумата от **1 714 лв./ 876,35 евро/**, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди при ПТП настъпило на 17.08.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 22.10.2024 г. до окончателното изплащане на вземането и сумата в размер на **423, 96 лв./216,77 евро/**, представляваща дължима се законна лихва върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди за периода от 26.11.2022 г. до 22.10.2024 г., изчислена върху претендираната главница от **1 714 лв./ 876,35 евро/**.

По отговорността за разноските:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ищцата чрез адв. И. С.. В хода на производството е представен договор за правна защита и съдействие сключен с ищцата, в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, от ЗАдв.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен за определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендираното от адв. И. С. адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по - горе критерии.

Съдът намира, че в настоящия случай делото не се характеризира с фактическа сложност откъм установяване на механизма на ПТП, доколкото е налице влязло в сила Споразумение по приложеното НОХД № 1356/2024 г. по описа на Районен съд – **, с което е установено, че травмите на ищеца се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с виновното и

протИ.правно поведение на водача на застрахования автомобил при ЗК „***. Не е налице и правна сложност при преценка основателността на исквете, по които е формирана и съдебна практика, а развитието на производството е типично за дела от този вид. Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото, следва да е определи адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска защита на ищеца Д. Н. Н. **в размер на 6 000 лв. / 3 067,75 евро/.**

С оглед изхода на делото ЗК „*** следва да заплати на адв. С. адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищеца **в размер на 6 000 лв. / 3 067,75 евро/.**

Видно от данните по делото от бюджета на съда е заплатено възнаграждение за изготвяне на съдебномедицинската експертиза в размер на 500 евро.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ЗК „*** следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в общ размер 2 914, 32 лв./1 490, 07 евро/**, представляваща държавна такса в размер на 2 400 лв. /1 227, 10 евро/, представляваща 4% върху цената на уважения иск за неимуществени вреди **в размер на 60 000 лв. /30 677,51 евро/**, **държавна такса в размер на 395, 76 лв. /202, 35 евро/**, представляваща 4% върху сумата **в размер на 9 894, 11 лв. /5 058,78 евро/**, представляваща дължима се законна лихва върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода от 26.11.2022 г. до 22.10.2024 г., **държавна такса в размер на 68, 56 лв. /35, 05 евро/** върху сумата от сумата от **1 714 лв./ 876,35 евро/**, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди и **държавна такса в размер на 50 лв. /25, 56 евро/** върху сумата **в размер на 423, 96 лв. /216,77 евро/**, представляваща дължима се законна лихва върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди за периода от 26.11.2022 г. до 22.10.2024 г. и **сумата от 500 евро**, представляваща разноски, платени от бюджета на съда.

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените сума следва да се превалутират по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ *****, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: ***, *** **да заплати на Д. Н. Н.**, с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. **, със съдебен адрес: гр. **, *** сумата от **30 677,51 евро /60 000 лв. /**, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди при ПТП настъпило на 17.08.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 22.10.2024 г. до окончателното изплащане на вземането **и сумата в размер на 5 058,78 евро /9 894, 11 лв./**, представляваща дължима се законна лихва върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода от 26.11.2022 г. до 22.10.2024 г., изчислена **върху главница от 20 451,68 евро /40 000 лв. /**.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ *****, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: ***, *** **да заплати на Д. Н. Н.**, с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. **, със съдебен адрес: гр. **, *** сумата от **876,35 евро /1 714 лв. /**, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди при ПТП настъпило на 17.08.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 22.10.2024 г. до окончателното изплащане на вземането **и сумата в размер на 216,77 евро /423, 96 лв./**, представляваща дължима се законна лихва върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди за периода от 26.11.2022 г. до 22.10.2024 г., изчислена върху претендираната главница от **876,35 евро /1 714 лв./**.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ *****, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: ***, *** **да заплати на адв. И. С.** с адрес: гр. **, *** адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищеца **в размер на 3 067,75 евро /6 000 лв./**.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ *****, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: ***, *** **да заплати в полза на държавата**, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в общ размер 2 914, 32 лв./1 490, 07 евро/** и сумата от **500 евро**, представляваща разноски, платени от бюджета на съда.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – **: _____